Написав Юлія Тонего
П'ятниця, 04 вересня 2015, 10:59

Життя моє, ти - світлий дар Творця, безцінний, дивний!
Ти часом спалах, часом - темна ніч,
Безкрає поле, шлях вузький, нерівний...
Життя моє, з тобою - віч-на-віч.

Тебе пройти, прожити мені треба
Не поспіхом, не марно, аби-як,
Не розміняти на дрібні потреби
І на дешевий суєти мідяк.

Ти - неповторне. Ти - одне-єдине.
І день, що догорів, не повернеш.
Життя моє, яке ти швидкоплинне!
А так хотілося б, щоби було без меж.

Тебе навчитися потрібно жити.
Тільки тоді безмежним ти стаєш,
Коли є час для того, щоб любити,
Коли тебе для інших віддаєш.

Життя моє, отак би я зуміла:
Тебе, як дар, для когось принести,
Щоб стало ти, життя моє, стокриле,
Щоби могло у вічність прорости.